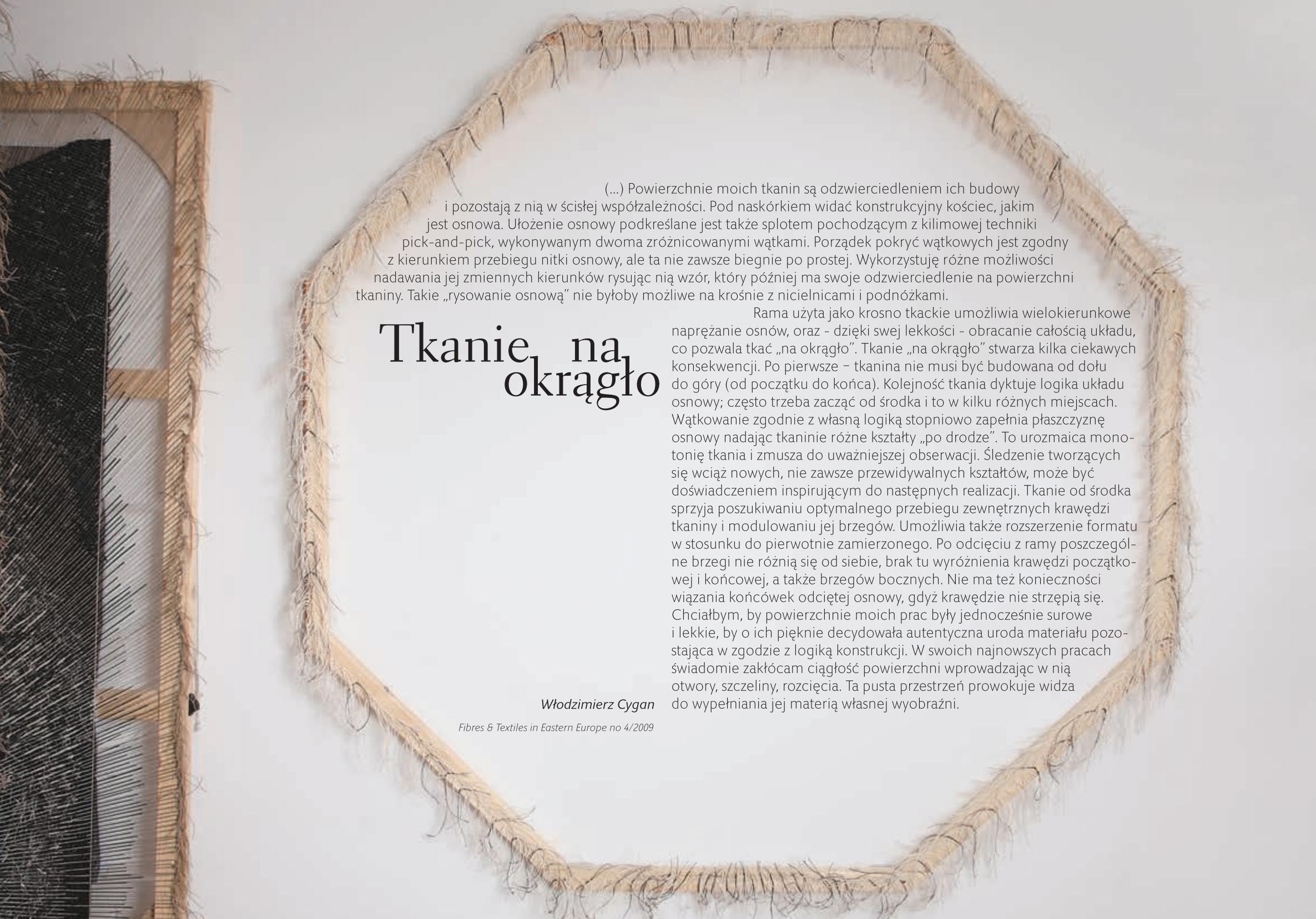

FRAME-WORK *w ramach* Włodzimierz Cygan

(...) Powierzchnie moich tkanin są odzwierciedleniem ich budowy i pozostają z nią w ścisłej współzależności. Pod naskórkiem widać konstrukcyjny kościec, jakim jest osnowa. Ułożenie osnowy podkreślone jest także splotem pochodząącym z kilimowej techniki pick-and-pick, wykonywanym dwoma zróżnicowanymi wątkami. Porządek pokryć wątkowych jest zgodny z kierunkiem przebiegu nitki osnowy, ale ta nie zawsze biegnie po prostej. Wykorzystuję różne możliwości nadawania jej zmiennych kierunków rysując nią wzór, który później ma swoje odzwierciedlenie na powierzchni tkaniny. Takie „rysowanie osnową” nie byłoby możliwe na krośnie z nicielnicami i podnóżkami.

Tkanie na okrągło

Włodzimierz Cygan

Fibres & Textiles in Eastern Europe no 4/2009

Rama użyta jako krosno tkackie umożliwia wielokierunkowe naprężanie osnow, oraz - dzięki swej lekkości - obracanie całością układu, co pozwala tkąć „na okrągło”. Tkanie „na okrągło” stwarza kilka ciekawych konsekwencji. Po pierwsze – tkanina nie musi być budowana od dołu do góry (od początku do końca). Kolejność tkania dyktuje logika układu osnowy; często trzeba zacząć od środka i to w kilku różnych miejscach. Wątkowanie zgodnie z własną logiką stopniowo zapewnia płaszczyznę osnowy nadając tkaninie różne kształty „po drodze”. To urozmaica monotonię tkania i zmusza do uważniejszej obserwacji. Śledzenie tworzących się wciąż nowych, nie zawsze przewidywalnych kształtów, może być doświadczeniem inspirującym do następnych realizacji. Tkanie od środka sprzyja poszukiwaniu optymalnego przebiegu zewnętrznych krawędzi tkaniny i modulowaniu jej brzegów. Umożliwia także rozszerzenie formatu w stosunku do pierwotnie zamierzonego. Po odcięciu z ramy poszczególne brzegi nie różnią się od siebie, brak tu wyróżnienia krawędzi początkowej i końcowej, a także brzegów bocznych. Nie ma też konieczności wiązania końcówek odciętej osnowy, gdyż krawędzie nie strępią się. Chciałbym, by powierzchnie moich prac były jednocześnie surowe i lekkie, by o ich pięknie decydowała autentyczna uroda materiału pozostała w zgodzie z logiką konstrukcji. W swoich najnowszych pracach świadomie zakłócę ciągłość powierzchni wprowadzając w nią otwory, szczeliny, rozcięcia. Ta pusta przestrzeń prowokuje widza do wypełniania jej materią własnej wyobraźni.

Circular weaving

(...) The surface of my fabric is a reflection of the structure of the warp, and the one usually shapes the other. Under the epidermis lies the supporting structure of the warp. Its arrangement is emphasized by the weave originating from the pick-and-pick rug technique made by means of two differentiated wefts. The order of weft covers is congruent with the direction of the course of the warp strand which does not always run along a straight line. I give it different directions thus drawing patterns by means of the warp which are then reflected on the surface of the fabric. Such "warp drawing" would not have been possible on a loom with har harnesses or treads.

With a wooden frame used as a loom I can stretch warps in every direction, and – owing to its lightness – rotate the entire set, which enables "circular weaving".

"Circular weaving" leads to a number of interesting consequences. First, the fabric hasn't to be built from the bottom up (from the beginning to end). The sequence of weaving depends on the arrangement of the warp; it is often necessary to start from the middle, and in several different places. Following its own logic, the weft gradually fills in the warp creating different shapes in the fabric as if incidentally. This relieves the monotony of the weaving process and helps one focus on the process. The experience of tracing ever-new and not always predictable shapes can serve as inspiration for new projects. Weaving from the middle makes it possible to determine the best layout for the external edges of the fabric and to modulate its rim accordingly. It also makes it possible to expand the format over what been originally intended. Once they have been cut off the frame, the edges do not differ from one another, and there is no difference between the initial and final edge and the lateral edges. There is no need to tie the endings of the cut-off warp as the edges do not fray. I want the surfaces of my works to be coarse and light at the same time, and their appeal to be a function of the natural beauty of the material in accord with the logic of the structure. In my recent works, I have purposefully disturbed the continuity of the surface by introducing orifices, cracks and slits. These gaps are to be filled in by the viewer's imagination.(...)

Włodzimierz Cygan

Fibres & Textiles in Eastern Europe no 4/2009

“Orbitrek” został nagrodzony Grand Prix na 12 Międzynarodowym Triennale Tkaniny w Łodzi w 2007r.
has been awarded with Grand Prix at the 12th International Triennial of Tapestry in Łódź 2007.

Włodzimierz Cygan

(ur.1953r.)

Główny obszar działalności - tkanina artystyczna.

Profesor w Katedrze Druku Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi
i w Instytucie Architektury Tekstyliów Politechniki Łódzkiej.

Laureat Grand-Prix 12 Międzynarodowego Triennale Tkaniny Łódź 2007,
członek międzynarodowego jury 13 Międzynarodowego Triennale Tkaniny Łódź 2010.

Born 1953.

Specialises in artistic weaving.

Teaches at the Strzeminski Academy of Fine Arts in Łódź
where he has been running the Studio at Printed Textiles Department
and at the Architecture of Textiles' Institute at Łódź Technical University.

The Grand-Prix winner at the 12th International Tapestry Triennial in Łódź 2007,
member of the international jury at 13th International Tapestry Triennial in Łódź 2010.

www.cyganart.com

Za pomoc w realizacji wystawy dziękuję:
mojej wieloletniej współpracownicy - Katarzynie Gierach,
Aurelii Mandziuk, Joannie Zajączkowskiej-Kłoda,
oraz dr Marii Cybulskiej, Tomaszowi Dróżdżowi,
dr Izabeli Ciesielskiej-Wróbel i dr Marcinowi Barburskiemu
z Instytutu Architektury Tekstyliów Politechniki Łódzkiej.

Wystawa towarzysząca
III Międzynarodowemu
Triennale Tkaniń
Łódź 2010

10.05.- 24.05.2010

PATIO Centrum Sztuki AHE w Łodzi: Galeria Nowa Przestrzeń - ul. Rewolucji 1905r nr 52

projekt i zdjęcia — THIS WAY DESIGN